

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

426. Quæ sit pœna Parochi nolentis ministrare sacramenta, ubi ad ea ministranda obligatus fuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

tiam recuperata, & vincendas tentationes illo tempore occurrentes; quibus accedit fructus essentialis ipsius viatici maximus, ideoque preferendus multis incommodis spiritualibus. Ex quibus omnibus simul sumptis, & prudenter consideratis exurgit necessitas quaedam, quæ licet non sit extrema, atamen valde gravis; adeoque sufficiens ad obligandum parochum, qui non tantum ex charitate, sed & ex Justitia obligatur; & ideo non tantum in extrema, sed etiam in gravi necessitate subditi obligatur cum aliquo periculo communi & ordinario. Cumque hæc necessitas evadat major ex eo, quod infirmus Sacramentum pœnitentiæ suscipere non potuisset: Eucharistia autem juxta valde probabilem cum attritione conferat gratiam primam, obligatio quoque in eo casu erit major. Suar. n. 18. Adde, quod ut dictum ante de Sacramento pœnitentiæ, etsi respectu singulorum necessitas hæc aliquo modo sit gravis, respectu communitatis sit gravissima; esset siquidem damnum ingens, si totus populus in ea occasione desisteret viatico, & moraliter loquendo; cederet in extremum periculum multorum. Neque esset convenienter provisum Christianæ Reipubl. si in tam gravi necessitate non haberet hoc mysterium ex officio necessarium, sed voluntarium ex perfectione charitatis. Nihilominus in casibus particularibus excusari poterunt parochi, prout nimirum periculum vitæ propriæ multum augetur, & proximi necessitas minuitur, prout faciliè ex dictis paulo ante de Sacramento pœnitentiæ intelligi, & ad particularia applicari potest. Certè cum necessitas medii ad salutem in hoc Sacramento multò minor sit, quam in confessione, ex hac parte minor magisque dubia est hæc obligatio administrandi moribundo hoc Sacramentum. Suar. loc. cit. n. 17.

7. Quo ad Sacramentum extremæ unctiōnis, Parochi ratione officii ex Justitia obligantur ad illud ministrandum subditis, ita ut si egent sine justa causa nequeant, vel differant cum probabili periculo, ne interim infirmus moriatur, peccent mortaliter. Nav. in man. c. 25, num. 131. Laym. Theol. mor. l. 5. tr. 8. c. 7. nu. 3. Bassæ. in florib. th. v. extrema unctio n. 2. &c. Tenentur quoque illud ministrare tempore contagionis sine morali periculo vitæ, quod periculum evitare tenebuntur adhibendo conventientia remedia prudentum medicorum arbitrio, partim præveniendū illud, anticipando nimirum collationem hujus Sacramenti statim in principio talis ægritudinis, antequam ea multum inficere possit, cum pestis similisque morbi per se sint lethales, & aliis sunt adeo contagiosi, non oportet aliquem terminum in iis exspectare, sed statim sub initium dari potest hoc Sacramentum; partim curando, ut loco puro & libero æger constituatur, partim utendo virgula aliqua argentea oblongiore ad unguendum à distantiore loco: partim adhibendo purè tantum essentialia, & quantum fieri potest morà brevissimā. Suar. loc. cit. n. 20. Absolutè verò cum permanente morali periculo vitæ corporalis non tenentur illud administrare (nisi fortè, ubi alia Sacramenta ministrari nequeunt) cum neque sit medium necessarium ad salutem, neque ex divinis præcepto; & præterea supponit per se loquendo duo alia Sacramenta jam collata, quibus sufficienter subvenitur necessitati subditi.

Ita ferè Suar. cit. n. 20.

Questio 426. Quæ sit pœna parochi nolentis administrare Sacramenta, ubi ad ea administranda obligatus fuit?

1. **R**espondeo primò: si baptizare noluerit suum subditum, & is sine Baptismo moriatur, debet deponi. per c. quicumque presbyter. de consecrat. d. 4. Ugol. de off. Episc. c. 15. §. 12. n. 14. apud Barbof. de off. paroch. c. 18. n. 43.

2. Respondeo secundo: quo ad alia Sacramenta, cum de iis neque in communi, neque speciatim determinata sit pœna, puniendum pœna arbitraria. Barb. loc. cit. citans Navar. conf. 3. de paroch. in novis. Ugol. ubi ante, &c. Porro pœna hæc infligenda habito respectu ad negligentiam parochi, & ad necessitatem Sacramenti & salutem animarum. Ugol. loc. cit.

Questio 427. Quæ sit obligatio parochi circa celebrationem missarum?

1. **R**espondeo primò: tenetur parochus diebus Dominicis & festis, quibus obligatur populus audire missam, celebrare. Barbof. de off. paroch. p. 1. c. 11. n. 3. & 6. Guttier. can. qq. l. 1. c. 30. n. 1. Dian. p. 2. tr. de celebrat. miss. resol. 26. Piafec. in pr. Episc. p. 2. c. 3. n. 20. Sylvius &c. apud Barbof. Extra verò tempus, quo populus non tenetur ex præcepto audire Sacrum, præscindendo à consuetudine (cui aliàs standum) & speciali statuto, non videntur obligari parochi ad sacrificandum. Barbof. loc. cit. n. 6. citans Fagund. in 5. præcept. Eccl. p. 1. l. 3. c. 15. num. 8. contra Azor. Suar. Sot. censentes teneri parochum celebrare frequentius, quam populus missam audire. Sed neque ita tenetur celebrare per seipsum, quin possit id facere per alios ex justa causa. Piafec. Dian. ubi ante. Villalob. in sum. p. 2. tr. 8. d. 14. n. 5. &c. apud Barb. cit. n. 6. modò id passim non faciat, & ad longum tempus. Possev. de off. curati. c. 2. n. 5.

2. Secundo: tenetur celebrare dicto tempore in propria Ecclesia, & non in alia. Barbof. loc. cit. n. 3. referens plures hac de re S. Congreg. declarationes, quibus abrogantur consuetudines, vi quarum solerent parochi relicta parochiali Ecclesia sine missa cum toto populo certis festis ad alias Ecclesias, ubi festa solemnizabantur, accedere, ibidemque celebrare.

3. Tertiò: non tenetur die Nativitatis Domini legere 3. missas, sed satisfacit celebrando unam. Nav. conf. 1. de celeb. miss. n. 2. Ugol. de off. Episc. c. 16. n. 5. Dian. p. 4. tr. 4. resol. 236. & alii apud Barbof. n. 8. contra Trull. in expos. decal. l. 3. c. 1. n. 5. & Garc. in sum. mor. tr. 5. diffuult. 2. du. 5. n. 2. censentes, teneri parochum legere 3. missas, ne fideles debitis suffragiis defraudet & devotione, quæ multi vellent ea die 3. missas audire.

4. Quartò: non tenetur parochus ad applicationem sacrificii pro suis subditis singulis diebus festis; cum obligatio ad celebrandum, & obligatio ad applicandum sint diversæ, & non debeantur proventus pastorales præcisè, ut celebret ad intentionem populi; sed potius ratione officii pastoralis. Nav. in man. c. 25. n. 92. Valq. p. 3. d. 234. a. 6. c. 6. Suar. tom. 3. d. 86. f. 1. Dian. p. 1. tr. 14. resol. 26. Possev. loc. cit. n. 4. Barb. n. 10. qui tamen motus auctoritate Trid. sess. 23. c. 1. bic. & de pot. Episc. alleg. 23. n. 23. censet, teneri parochum missa sacrificium applicare ovis suis juxta boni viri arbitrium, seclusà consuetudine, aut aliqua synodali